

met een minimale inzet, het maximaal haalbare resultaat

Hoewel de numerieke belangstelling voor de blokkade-actie van de COVRA-transporten lijkt tegen te vallen, is ons doel niet geweest om hier vandaag zoveel mogelijk mensen heen te krijgen. Voor ons was en is het het belangrijkste om de transporten van radioactief afval uit de anonimiteit te halen; om de discussie rond kernenergie (en -de produktie van- radioactiefafval), die de laatste jaren binnenkamers op lobby-nivo (in commissies, op ministeries, in rapporten en op overleggen met bedrijfsleven) gevoerd is, te brengen naar waar die hoort; op straat, bij iedereen. Voor dit doel is het aantal mensen op dit moment op deze actie voor ons niet zo van belang.

We hebben nooit de inschatting gemaakt dat we de transporten daadwerkelijk zouden kunnen tegen houden; dat zou vooral een onderschatting van de middelen zijn geweest die de staat heeft om bepaalde zaken door te zetten. Anderzijds zou het tevens een overschatting van onze huidige kracht zijn geweest, het valt nl. niet te ontkennen dat de AKB (Anti-Kernenergie Beweging) de laatste jaren aan kracht heeft ingeboet. Ook daarom is het van belang de energie die we tot onze beschikking hebben zo goed mogelijk te gebruiken (we zijn immers tegen energie-verspilling). Het is op dit moment voor ons geen noodzaak om meer energie te stoppen in het krijgen van (veel) meer mensen op een actie, als hetzelfde effect ook met minder mensen (en dus minder energie) gerealiseerd kan worden. Hetzelfde geldt voor het juist niet actie voeren toen de transporten begonnen eind november 1991. Er was zoveel publiciteit rond de transporten en acties werden zo waarschijnlijk geacht, dat ons doel ook bereikt was zonder actie te voeren. Een schoolvoorbeeld van hoe er met minimale inzet, maximaal haalbare resultaten gehaald kunnen worden.

We zijn er van overtuigd dat als de kernenergie discussie weer oplaait ook de tegenstand er tegen oplaait. Het is al vaker gebleken dat bij windstilte in de discussie, de tegenstand tegen kernenergie onzichtbaar wordt. Die windstilte wilden we doorbreken en daar zijn we op dit moment, gezien de hoeveelheid publiciteit die we de laatste week hebben gemaakt en de hoeveelheid pers die nu acte de presence geeft, goed in-geslaagd. Maar ook omdat we zien welke noodsprongen de ECN/COVRA op dit moment maakt: ze hebben nog nooit de noodzaak ingezien van zo'n uitgebreide campagne als nu gestart is. Wij interpreteren dat als volgt: ze zijn bang het terrein dat ze de laatste jaren denken gewonnen te hebben ten gunste van kernenergie, weer snel kunnen verliezen, ze zijn onzeker van 'hun zaak'. Men beseft gebaat te zijn bij het niet opnieuw oplaaieren van de discussie. Als de actiegroep STOP COVRA niet in oktober vorig jaar een schrijven over de radioactieve afval-transporten naar de gemeentes op de mogelijke routes had gestuurd, had de COVRA er liever helemaal niet overgerept.

Nu dat, door omstandigheden buiten hen om, niet mogelijk is, willen ze die discussie graag op hun 'nivo' voeren, met hun uitgangspunten: kernenergie moet een optie blijven voor de toekomstige energie-voorziening, het afval probleem is vrijwel opgelost (en anders hebben we nog tijd genoeg om het op te lossen), en bovendien stelt het volume van het radioactief afval niets voor vergeleken bij dat van bijv. kolencentrales. Argumenten die nu al decennia lang weerlegt zijn en waar we zo langzamerhand een beetje moe van beginnen te worden.

Voor ons is er maar 1 nivo waarop over de opslag van radioactief afval gepraat kan worden en dat is: eerst stoppen met kernenergie!

STOP COVRA!

